

Sygn. akt: I 1 C 1001/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa K. S. (1)

przeciwko H. G.

o zapłatę

I oddala powództwo w całości;

II kosztami postępowania w kwocie 2832, 27 złotych, w tym 1800,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda;

III zasadza od powódki K. S. (1) na rzecz pozwanej H. G. kwotę 1817 zł/ jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych/ tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód , K. S. (1), wniósł o zasądzenie od pozwanej H. G. kwoty 5000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że na początku 2. 2016 r. powódka skorzystała z zabiegu kosmetycznego w zakładzie kosmetycznym prowadzonym przez pozwaną i wykonanym przez pozwaną, odpłatnie. Na skutek zawinionych działań pozwanej została ona narażona na nieuzasadniony ból i cierpienie fizyczne, a także z powodu wadliwego wykonania zabiegu-na konieczność leczenia się dermatologicznego , wraz z usuwaniem blizny. Powyższe dowodzi skali uszczerbku, jakiego doświadczyła powódka oraz stresu jakiego nieprofesjonalne działanie pozwanej ten jej przysporzyło. Jej żywiołowa postawa uzasadniona była bowiem poczuciem krzywdy, bólu, osamotnienia . Zarzuciła także, iż pozwana nie zadbała o należyłą komunikację z klientem, nie reagowała również na informacje powódki podczas zabiegu o wystąpieniu u powódki uczucia podrapania i pieczenia.

(pozew - k. 4-7,14-22)

W odpowiedzi na pozew pozwany , H. G. , zajął stanowisko w niniejszej sprawie i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, wywodząc, że w sposób należyty przeprowadziła zabieg kosmetyczny, a także prawidłowo roztoczyła opiekę nad powódką po zabiegu, reagując na każde wezwanie. Podniosła też, że powódka nie wskazała , na czym miała polegać wadliwość i krzywdzące działanie pozwanej, ani dolegliwości z tym związane, albowiem podczas zabiegu nie doszło do poparzenia twarzy powódki, w szczególności pod prawym okiem. Pozwana zaprzeczyła, aby wykonała zabieg nieprofesjonalnie, wskazała ,że ma uprawnienia, a przy wykonywaniu zabiegów posługuje się wyłącznie profesjonalnymi preparatami i używa ich zgodnie z zaleceniem producenta. W konsekwencji, w ocenie pozwanej, powódka nie wykazała swojego roszczenia wobec niej, nie wyjaśniła także w jaki sposób obliczyła

kwotę rzekomej opłaty odszkodowania, a tym samym nie wykazała wysokości dochodzonej kwoty, której zasadność i wysokość pozwana kwestionuje w całości. Pozwany wskazał nadto, że leczenie jakiemu się powódka poddała nie ma związku z jej usługą wykonaną w lutym 2016r na rzecz powódki, albowiem obrażenia, jakich doznała powódka, nie są następstwem tego typu zabiegu, jakiemu poddała się powódka.

(odpowiedź na pozew- k. 48-55)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lutego 2016r K. S. (1) / powódka/ zawarła z H. G. / pozwana1 prowadzącą Gabinet Urody (...) w G. ustną umowę o wykonanie zabiegu kosmetycznego złuszczenia za pomocą kwasów, za wynagrodzeniem po 100 zł za każdy zabieg z serii. Pierwszy zabieg został wykonany preparatami firmy (...) z USA kupionymi w firmie (...) spółce zoo w G.-oficjalnego dystrybutora na Polskę: S. deep gel cleanser- żelem oczyszczającym z kwasem salicylowym na ok.2-3 min., następnie (...)gło peel pads-mieszanina kwasów w płatkach, zawierających 2%-y kwas salicylowy, 5%-o kwas glikolowy, olejek z drzewa herbacianego, ekstrakt z ogórka, z rumianku, z liści żywokostu, które pozostały na twarzy ok 3-4 min., potem twarz zmyto wodą

i nałożono maseczkę z alg-kojącą i przebiegł zgodnie z planem, bez powikłań. Nie było też żadnych uwag, ani zastrzeżeń do zabiegu ze strony powódki. Nie wydano paragonu. Cera klientki przed zabiegiem nie budziła obaw kosmetyczki, co do ewentualnych reakcji niepożądanych. Nie prowadzono kart klientów, wszystkie wizyty zapisywano w kalendarzu.

(dowód: ulotki preparatów, k. 59-69, procedura zabiegowa, notatki pozwanej, k. 168, ksero kalendarza pozwanej, k. 169-189, k. 70 zeznania świadków : N. K. k. 91- 92, K. S. (2), k. 245v-246, J. K., k. 245v-246, , zeznania powódki k. 225-228, zeznania pozwanej, k. 246-247v

-na nośniku)

Po zabiegu, panie umówiły się na kolejny termin 1.3.2016r i K. S. (1) przyszła na umówiony termin, jednak nie na kolejny zabieg, a z pretensjami, że na skutek zabiegu z dnia 16.2.2016r doznała poparzenia twarzy, pod prawym okiem ma ropiejąca ranę, następnie zażądała napisania oświadczenia i podpisania go. H. G. nie zauważyła żadnego obrzęku, ani stanu zapalnego, jednak powódka nie pozwoliła się obejrzeć, a tylko zrobić dwa zdjęcia. Powódka coraz bardziej się denerwowała, jej zachowanie stawało się nieprzyjemne.

(dowód: oświadczenie, k. 27, płyta, k. 72, zeznania świadka I. D. (1) osia k. 244-245v, zeznania powódki k. 225-228-, zeznania pozwanej, k. 246-247v -na nośniku)

K. S. (1), która ma cerę trądzikową, po zabiegu miała twarz wyraźnie zaczerwienioną, opuchniętą ze śladami zadrapań.

W dniu 30.3.2016r K. S. (1) była w (...) po poradę lekarską i zapłaciła 100 zł, zaś okresie od 19.4.2016r do 7.3.2017r K. S. (1) leczyła się u dermatologa, m. in. dr n.med. I. M. celem zlikwidowania widocznego defektu skóry pod prawym okiem, za wizytę w dniu 17.5.2016r zapłaciła 240 zł.

(dowód: historia choroby, k. 32-35,paragon, k. 37, zeznania świadka I. D. (1) osia k. 244-245v- na nośniku)

Powołany w sprawie biegły z zakresu kosmologii stwierdził w swej opinii, że użyte do zabiegu preparaty są delikatne i przy prawidłowym stosowaniu i braku alergii na składniki nie powinny spowodować obrażeń, jakich doznała powódka. Po takim zabiegu możliwe jest wystąpienie zaczerwienienia i uczucia podrażnienia w okolicy zabiegowej, nie dłużej niż 60 min. Blizny nie są normalnym następstwem zabiegu. Obrażenia, jakie widać na zdjęciach załączonych do pozwu na twarzy powódki mogły powstać w wyniku wielu przypadków, skoro powódka ma skłonność do powstawania wykwitów, być może to właśnie zmiana trądzikową jest przyczyną powstania blizny na prawym poliku. Reakcje opisane przez powódkę, jeśli powstałyby na skutek zabiegu kosmetycznego wykonanego przez pozwaną, nie powinny utrzymywać się aż tak długo po zabiegu, czyli do 30.3.2016r tj. dnia rozmowy nagranej przez powódkę na płycie. Możliwą przyczyną dolegliwości powódki po zabiegu jest też, wg biegłego, interakcja uwrażliwionej skóry z innym

czynnikiem lub nieprawidłowa pielęgnacja. Biegły nie dopatrywał się związku przyczynowego pomiędzy zabiegiem, a obrażeniami, jakie wskazuje powódka i ich leczeniem. Powódka odmówiła poddania się oględzinom twarzy celem określenia rodzaju cery i jej stanu z powodu dyskomfortu podczas badania

(dowód: opinia biegłego, k. 114-117, zeznania biegłego, k. 142-144-na nośniku, opinia uzupełniająca, k. 215-216, oświadczenie, k. 218-218v)

H. G. ma kwalifikacje w postaci : dyplomu ukończenia (...) Szkoły Wyższej kierunku odnowa biologiczna z kosmetologią oraz w Akademii (...) w G. specjalności Menedżer produktu kosmetycznego, nikt do tej pory nie skarżył się na Jej pracę w zakresie zabiegów złuszczących kwasami

(dowód: dyplomy, k. 240, 241, zeznania świadków : N. K., k. 92-94, E. M., k. 94-, A. W., k. 94-95 J. K., k. 245v-246, K. S. (2), k. 245v-246- na nośniku)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie oraz załączone do niego dokumenty nie budziły istotnych wątpliwości, nie zostały również zakwestionowane przez stronę pozwaną w przeważającej mierze , zatem należało je przyjąć jako prawdziwe i na tej podstawie ustalić stan faktyczny sprawy. Zwłaszcza, że w całości spójne z treścią załączonych dokumentów są zeznania świadków : N. K., E. M., A. W., J. K. , K. S. (2), I. D. (2),którym sąd dał wiarę w całości, jako szczerym, rzeczowym, tworzącym pełny obraz zaistniałej sytuacji. Nikt nie był jednak bezpośrednim świadkiem pobytu powódki na zabiegu, a wiedział o tym jedynie z relacji powódki lub pozwanej. Zaś pracownicy gabinetu kosmetycznego nie pamiętają ani powódki, ani jej wizyt w gabinecie pozwanej. Nie pamiętają jednak żadnych kłopotów J. miała pozwana z klientem, np. pozwaną. Zdaniem Sądu do żadnych nieporozumień podczas zabiegu pomiędzy stronami nie doszło. Jeśli chodzi o ocenę zeznań powódki, to Sąd dał jej wiarę w zakresie, w jakim znajdują potwierdzenie o zebranych materiale dowodowym w postaci dokumentów i świadków. Sąd nie dał wiary jej twierdzeniom, że była pozostawiona sama sobie, że mimo zgłoszenia wątpliwości podczas zabiegu, pozwana nie zajęła się nią i pozostawiła rutynowo samej sobie, albowiem z zeznań świadków K. S. (2) i J. K. i dokumentów -notatek obrazujących historię zabiegu powódki nie wynika, aby miały miejsce te okoliczności. Pozwana, słuchana jako strona też w sposób spójny, logiczny i niesprzeczny z resztą materiału dowodowego przedstawiła swój punkt widzenia i Sąd dał wiarę Jej zeznaniom.

Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o wydruk załącznika do opinii biegłego 119 w trybie art. 207 par. 6 kpc, albowiem było to spóźnione i tylko przedłużyło niepotrzebnie postępowanie, nie wnoszą nic nowego do materiału dowodowego / § 1. Pozwany może przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę wnieść odpowiedź na pozew.

§ 2. Przewodniczący może zarządzić wniesienie odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż dwa tygodnie.

§ 3. Przewodniczący może także przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę zobowiązać strony do złożenia dalszych pism przygotowawczych, oznaczając porządek składania pism, termin, w którym należy je złożyć, i okoliczności, które mają być wyjaśnione. W toku sprawy złożenie pism przygotowawczych następuje tylko wtedy, gdy sąd tak postanowi, chyba że pismo obejmuje wyłącznie wniosek o przeprowadzenie dowodu. Sąd może wydać postanowienie na posiedzeniu niejawnym.

§ 4. W wypadkach, o których mowa w § 3, przewodniczący lub sąd mogą wysłuchać strony na posiedzeniu niejawnym.

§ 5. Zarządzając doręczenie pozwu, odpowiedzi na pozew lub złożenie dalszych pism przygotowawczych, przewodniczący albo sąd, jeżeli postanowił o złożeniu pism przygotowawczych w toku sprawy, poucza strony o treści § 6.

§ 6. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

§ 7. Odpowiedź na pozew złożona z naruszeniem § 2 podlega zwrotowi; zwrotowi podlega także pismo przygotowawcze złożone z naruszeniem § 3/.

Kluczowym dowodem w sprawie jest opinia biegłego, z której wynika, że nie ma bezpośredniego związku pomiędzy zabiegiem, a stwierdzonymi na twarzy powódki obrażeniami, a także, że takie obrażenia nie mogą być następstwem zabiegu wykonanego przez pozwaną. Sąd dał w całości wiarę biegłemu, jego opinia nie budzi zastrzeżeń, ani wątpliwości, mimo obiekcji powódki w tym zakresie.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka wskazała jako podstawę żądania pozwu art. 445 par. 1 kc, który stanowi, że w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym/ art. 444 kc - § 1. W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu./ sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zdaniem Sądu ma tu zastosowanie art. 471 kc, który stanowi, że, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, w związku z art. 445 i 444 kc oraz 361 kc.

Art. 361 kc stanowi: „ Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. § 2. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.”

Art. 6. kc stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis formułuje podstawową zasadę rozkładu ciężaru dowodu w sporze. Sąd powinien przyjąć za prawdziwe fakty udowodnione przez stronę obciążoną dowodem i pominąć te, których nie wykazała w sposób przekonujący. Wszelka ingerencja zmierzająca do zmiany reguły z art. 6 może być oceniona jako uchybienie prawu materialnemu i procesowemu.

W niniejszej sprawie powód dochodzący zapłaty wskazanej w pozwie kwoty powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwaną żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniebdaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem

zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniebdania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

Do przyjęcia odpowiedzialności pozwanej z tytułu wyrządzenia szkody konieczne jest wykazanie, bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy wykonaniem zabiegu w dniu 16.2.2016r a obrażeniami, jakie sygnalizowała i leczyła powódka.

Związek przyczynowy jest przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej wg prawa cywilnego (por. Wiśniewski w: BieniekKomentarzKC, wyd. 6, art. 361 uw. 1; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2011 r., II PK 173/10 (LEX nr 786376)). Przesądzenie związku przyczynowego pomiędzy dwoma faktami jest stwierdzeniem, że według empirycznie poznanych praw przyrody drugi fakt jest skutkiem pierwszego. Czy należy - podobnie jak prawnie niemieckie - rozróżniać między przyczynowością powodującą powstanie odpowiedzialności (haftungsbegründende K.) i przyczynowością wpływającą na zakres odpowiedzialności (haftungsausfüllende K.). Głosy przemawiające za takim rozróżnieniem już się w Polsce pojawiły (zob. CzaehorskiZobowiązania, wyd. 8, str. 10; (...). str. 25).

Fakt, że art. 361 § 1 KC powołuje się na normalne następstwa czynu, nakazuje postępować zgodnie z teorią adekwatnej przyczynowości. Wg wyroku SN z dnia 11.12.2008 r. (IV CSK 349/08 - Lex nr 487548): "W literaturze prezentowane są różnorodne poglądy na temat pojęcia bezprawności. Prezentowane jest między innymi stanowisko, że bezprawność jest pojęciem względnym i każdorazowo należy badać, jaki jest cel naruszonej przez sprawcę normy prawnej. Ochronę można przyznać tylko tym podmiotom, których interesy dana norma chroniła. Uwzględniając jednak, że formuła generalna deliktu zawarta w art. 415 KC jest normą prawną i w świetle tego rozwiązania roszczenia z deliktu nie są ograniczone dla pewnych tylko podmiotów, teoria bezprawności względnej może odgrywać większe znaczenie jedynie w przypadku przepisów szczególnych. Za przydatne na gruncie art. 415 kc można uznać prezentowane w jej ramach stanowisko, że bezprawność może mieć miejsce w takiej sytuacji, gdy stosunek między sprawcą a poszkodowanym jest tego rodzaju, że prawdopodobieństwo wyrządzenia szkody własnym działaniem lub zaniechaniem mieści się w granicach rozsądnej przewidywalności." Tym samym SN odrzucił koncepcję "S. der Norm" znaną w prawie niemieckim. Inaczej uważa K. (KalinskiSzkodaNaMieniu, 2011., s. 69). Postulowany jest dlatego następujący sposób ustalania przyczynowości (Wiśniewski w: BieniekKomentarzKC, wyd. 6, art. 361 uw. 3):

Pierwszy krok - powinien polegać na ustaleniu, czy pomiędzy poszczególnymi faktami w ogóle istnieją obiektywne powiązania (mamy więc tu do czynienia z teorią ekwiwalencji przyczyn, która sprawdza łańcuch przyczynowy zgodnie z regułą *condicio sine qua non*).

2 krok - po pozytywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie - sprawdzenie, czy powiązanie pomiędzy tymi faktami można traktować jako normalne, typowe. "Normalnymi następstwami zdarzenia, z którego wynikła szkoda, są następstwa, jakie tego rodzaju zdarzenie jest w ogóle w stanie wywołać i w zwyczajnym biegu rzeczy, a nie tylko na skutek szczególnego zbiegu okoliczności, z reguły je wywołuje. Natomiast anormalne jest następstwo, gdy doszło do niego z powodu zdarzenia niezwykłego, nienormalnego, niemieszczącego się w granicach doświadczenia życiowego na skutek nadzwyczajnego zbiegu okoliczności, którego przeciętnie nie bierze się w rachubę. Nie wyłącza normalności w rozumieniu tego przepisu okoliczność, że mimo identycznych warunków zdarzenia określone następstwo nie zawsze występuje, ani też jego statystyczna rzadkość. Sformułowanie "normalne następstwo" nie musi oznaczać skutku koniecznego." (wyrok SN z dnia 28.2.2006 r., III CSK 135/05, LEX nr 201033).

Przy tej ocenie należy się posługiwać nie tylko przytoczonymi przez SN zasadami doświadczenia życiowego, ale także wiedzą naukową, specjalną.

Nie mieści się z kolei w płaszczyźnie adekwatnego związku przyczynowego skutek, który wprawdzie daje się łączyć z określonym zdarzeniem początkowym w sensie oddziaływania sprawczego, ale jest następstwem nietypowym, tj. nie występującym w kolejności zdarzeń, która charakterystyczna jest dla określonej przyczyny i przez to nie dającym się uwzględnić w ewentualnych przewidywaniach, a zarazem zależny jest w istocie od innych zdarzeń, które w zbiegu z przyczyną wyjściową jawią się jako przypadkowy zbieg okoliczności (wyrok z 18.5.2000).

Dla oceny istnienia normalnego związku przyczynowego nie ma natomiast znaczenia, czy dane zdarzenie może być przez sprawcę przewidziane, gdyż przewidywalność jest kategorią winy, a nie związku przyczynowego, który jest okolicznością obiektywną, (wyrok SN z dnia 12.2.1998).

Nie ma znaczenia także wieloczynnikowość związku przyczynowo-skutkowego. Ważne jest tylko, żeby poszczególnymi elementami zachodził adekwatny związek przyczynowy. Nie jest więc istotne, czy kauzalność ma charakter bezpośredni czy pośredni. Dla stwierdzenia przyczynowości zaniechania konieczne jest ustalenie, że do skutku (np. w postaci naruszenia dobra w przypadku odpowiedzialności odszkodowawczej) nie doszłoby, gdyby pomiędzy przyczynę, która wywołała skutek, a tenże skutek włączyło się określone działanie, którego podjęcia zaniechano.

Związek normatywny - pod tym pojęciem należy rozumieć szeroką i niesprecyzowaną grupę powiązań przyczynowych „determinowanych obowiązującymi normami prawnymi i aktami ich stosowania, a więc związkami zachodzącymi poza naturalnymi zależnościami świata faktów”.

Zdaniem Sądu w tej sprawie powódka nie sprostала obowiązkowi wykazania, że pomiędzy zabiegiem z dnia 16.2.2016r a obrażeniami leczonymi potem i przedstawionymi w postępowaniu dowodowym zachodzi bezpośredni związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 kc, zaś powołany w sprawie biegły kosmetolog wykluczył następstwo w/w zabiegu, jakiemu poddała się powódka w postaci obrażeń przez Nią zobrazowanych m. in. na zdjęciach.

Zachowanie powódki zostało wywołane jej charakterem i sposobem reagowania na uciążliwości związane z zabiegiem i przewrażliwieniem na punkcie swojej urody, czyjej mankamentów. Jedni poddają się ze spokojem czynnościom wykonywanym przez kosmetyczki, czy lekarzy i personel, a inni, boją się i wstydzą sytuacji, w jakiej się znaleźli i ze strachu albo wpadają w histerię, albo w stan agresji. Najwyraźniej powódka należy do tej drugiej kategorii klientów i tym należy tłumaczyć jej zachowanie. Nie jest wykluczone, że z powodu rodzaju cery cery „problemowej”, bo najprawdopodobniej trądzikowej, -powódka nie chciała pokazać biegłemu swej cery-powstały w/w obrażenia.

Regułą, jaka obowiązuje w dziedzinie prawa kontraktowego, jest zasada pacta sunt servanda. Oprócz stron stosunku zobowiązaniowego, które zachowując się zgodnie z treścią zobowiązania, wykonują je w sposób niedający podstaw czynienia im zarzutów z tytułu wykonania zobowiązania, są także takie, które z różnych przyczyn i powodów swoim zachowaniem nie doprowadzają do satysfakcji kontraktowej swojego partnera umowy. I takich stron dotyczy art. 471 kc.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby pozwana nie wywiązała się z umowy, lub nienależycie wywiązała się z umowy o świadczenie usług kosmetycznych oraz aby istniał związek przyczynowy pomiędzy w/w zabiegiem kosmetycznym, a powstałymi potem i leczonymi u dermatologa obrażeniami twarzy.

Z wyżej wymienionych powodów Sąd oddalił powództwo na podstawie art. 6 kc w zw. z 445 kc i 361 kc i 471 kc, nie analizując dokładnie zasadności wyliczenia kwoty 5000 zł objętej żądaniem i kwestii, jakie stężenie miał użyty kwas salicylowy, albowiem wydatki wskazane w pozwie dotyczyły leczenia, co do którego brak związku przyczynowego z zabiegiem oczyszczania kwasami.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II i III wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. zasądzając od powódki, jako strony przegrywającej, na rzecz pozwanej kwotę 1817,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, tj. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie par. 6 pkt 4 i par. 2 ust 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r w sprawie opłat za czynności adwokackie i radców prawnych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Na kwotę 2832, 27 zł kosztów niniejszej sprawy składają się: opłata od pozwu - 250 zł, 17 zł - opłata od pełnomocnictwa, 1800 zł - wynagrodzenie pełnomocnika, 765, 27 zł - koszty opinii biegłego. Powódka wpłaciła 1500 zł zaliczki na poczet opinii biegłego, z czego wykorzystano tylko 765, 27 zł, więc, po uprawomocnieniu się wyroku do zwrotu jest kwota 734, 73 zł.